

Kočka devět životů (většinou) nemívá...

Dovedete si představit profesi, která vám nedovolí, abyste upekli kuře k obědu nebo koláč ke kávě? Asi by vám přemýšlení nějakou tu chvilku zabralo... Usnadním vám to: jednou takovou profesí je například záchranářina. Být členem rychlé záchranné služby je úvazek na dvacet čtyři hodiny a to třístapětašedákrát do roka.

„Vy se smějete, ale já fakt nemůžu nic strčit do trouby, protože spolehlivě do dvaceti minut zazvoní telefon a vyjždíme k případu,“ malinko zoufale krčí rameny Ivana Bidlová-Janků, majitelka veterinární záchranné služby Pet Medic (www.pet-medic.cz). Drobná záchranářka má stále u ruky dva mobilní telefony

a naše povídání pravidelně prokládá výmluvným gestem: pardon, musím to vzít.

„Ukažte, co máte na sobě,“ změří si mě - ještě než vejdemo do domu - od hlavy k patě akterka našeho rozhovoru.

Provinile se stydím za více než sportovní oblečení. Na reportáže však jezdím opravdu spíše v pracovním. Ke psům se snad ani jinak nedá...

„Jo, dobrý! My totiž máme hodně psů, tak abyste nebyla hned jako čuně,“ spokojeně zkonstatovala paní domu a mně se ulevilo.

Jak se pozná člověk?

Ivana Bidlová-Janků tíhla ke zvířatům snad odjakživa. Domácnost sdílí kromě

čtyř psů také se dvěma kočkami. Ohromné dlouhosrsté šelmy líně vrní v náručí své majitelky. Přemýšlím, jak nazvat člověka, který vyhodí kotě do popelnice? Ale čemu se vlastně divím? Vždyť se v nich čas od času nalézají i novorozenci... „Já nevím, co je to za lidi, a vlastně to ani vědět nechci. Tohle kocourka jsme v popelnici pochopitelně nenechali a tím to pro nás končí,“ nechce si kazit náladu Ivana Bidlová-Janků.

Od fiatka k záchrance

Veterinární záchranná služba Pet Medic začínala před lety skutečně velmi „pionýrsky“. S malým fiátkem a červeným žigulíkem, jehož posádka sloužila ve vyřazených operačních pláštích z „lidského“ špitálu a oranžových metaškových vestách, aby je při zásahu nepřešlo projíždějící auto. Lékařské vybavení tehdy tvořily dva obvazy a teploměr. „Když si na

to vzpomenu, tak se fakt musím smát,“ kroutí poněkud nevěřicně hlavou Ivana Bidlová-Janků. „Dneska už jsme součástí Integrovaného záchranného systému, máme čtyři kompletně vybavené sanitní vozy a pracujeme nepřetržitě dvacet čtyři hodin denně.“

„Zuzanko, nebuď vlezlá!“ ozve se z kuchyně, kde paní Ivana připravuje kávu. Horečně přemýšlím, jaké netaktnosti jsem se v předchozích vteřinách dopustila. Rodinné poměry jsme neprobíraly a o penězích taky nebyla řeč. Na klín se mi ovšem dere dalmatinka. „Nezlobte se, ona je brozná! Zuzano, dolů!“ velí panička, a fenka jenom velmi nerada odchází z mé náruče. Ulevilo se mi - za to dopoledne již podruhé - že probřešku proti bontonu jsem se naštěstí nedopustila já, ale moje jmenovkyně...

Pohodlnější než MHD

Na první pohled by se mohlo z názvu služby „záchranná“ zdát, že hlavní a jedinou náplní práce Pet Mediku jsou akutní případy, ať už dopravní nehody, kolapsy, nebo pády odkudkoli kamkoli - a to doslova. Ale tato záchranka nabízí také převozové služby. Ne každý má k dispozici na konkrétní den a hodinu auto a ne každý taxikář je ochotný odvézt zvíře k veterináři, i když v případě koček to zase takový problém nebývá, protože ty jsou většinou převáženy v boxech. Horší situace nastávají v případě velkých psů, o hadech ani nemluvě. „Jednou jsme převáželi šestimetrovou kraju k veterináři na rentgen, protože její majitelé potřebovali zjistit, jestli má v sobě vajíč-

Sanitní vozy veterinární záchranné služby Pet Medic jsou dnes kompletně vybavené a jsou součástí Integrovaného záchranného systému

Ivana Bidlová–Janků

a vzpříčilo. Musela jsem mu píchnout uspávací injekci, deset minut jsme počkali a pak už šlo krásně vysvobodit. Jenomže co s ním? Naštěstí máme velice dobré vztahy s paní Soběslavskou z pražských Košíř, takže jsme kočičku odvezli tam. Za dva dny mi paní Soběslavská volala, že kočička je už doma, u svých m a j i t e l ů v Holešovicích.

A samozřejmě se od majitelů dozvěděla, jak celá takhle anabáze vznikla: majitel auta, ve kterém kočku v servisu našli, jel z Dejvic a v Holešovicích na pět minut zastavil u pekárny, aby si koupil rohlíky. A naše kočka cestovatelka bydlela v přízemí, vyskočila z okna a vlezla mu pod kapotu. Že to všechno přežila, je celkem s podivem, vidíte?“ sama se ještě dneska trochu diví Ivana Bidlová-Janků.

Tricetikilová kotátka

Občas je Pet Medic požádán o převoz kotát nepoměrně větších - to když jde o mláďata šelem. Malí tygříci nebo lvíče

Šarvátek mezi psy a kočkami je nepoměrně méně, než bychom si mysleli

Velké šelmy si dnes pořizují lidé, kteří o nich mají podstatně více vědomostí než v letech minulých

ka,“ vzpomíná na netradičního pasažéra Ivana Bidlová-Janků. Vézt nemocné zvíře k veterináři tramvají nebo autobusem je sice možné, ale dobrovolně tuto štrapáci asi žádný majitel nepodstoupí.

Smutné nevyhnutelnosti

Samostatnou kapitolou jsou pietní služby. Pet Medic je schopný jednak uspat nevyčísitelně nemocné zvířátko doma, tam, kde to má rádo a je úplně v klidu, a poté i zajistit jeho zpopelnění v brněnském krematoriu, které jako jediné v republice může provádět kremace zvířat a se kterým již několik let úzce spolupracuje. Majiteli pak vrátí urničku, se kterou může už naložit, jak uzná za vhodné. Nezřídka mívají majitelé své čtyřnohé kamarády uložené společně se svými již zesnulými partnery, občas má někdo urničku v knihovně... „Možná mají pocit, že to jejich zvířátko vlastně nikdy neodešlo...“ přemýšlí nahlas Ivana Bidlová-Janků. Poměrně často majitelé rozspou popel v parku, kam chodili pejska sedmáct let venčit. Pietní služby většinou využívají právě majitelé pejsků, kočičky jsou zpopelňované v nepoměrně menším měřítku. Další možností je převoz zvířátka a jeho pohřbení na zvířecím hřbitově pod Řípem.

Co všechno se může stát

Čas od času se službu konající záchranář setká se skutečně neobvyklými případy. „Jednou nám telefonovali z autoservisu na Jarově, že v jednom z aut je v motoru zaklíněná kočička. Tak jsme tam jeli. To kotě bylo ovšem v místě, odkud jsme ho nemohli při vědomí vyndat, navíc se pochopitelně bránilo, celé se napnulo

jsou skutečně k zulíbání, ale v sanitních voze se ocitají kvůli nemocem či úrazům... „Bohužel to tenkrát nedopadlo dobře,“ vzpomíná Ivana Bidlová-Janků. „Naštěstí jsou doby medvědů pobíhající po Libni pryč. Jak mám možnost pozorovat, tak exotická zvířata si dneska naštěstí pořizují už jen lidé, kteří k tomu mají podmínky a svému zvířeti rozumějí. Nemusejí to být vždycky zoologové povoláním, ale o své šelmě mají vědomosti, které zaručí, že nedojde k problémům z nevědomosti,“ pochvaluje Ivana Bidlová-Janků. Lidskou hloupost totiž z duše nesnáší...

Upřímně - k do z nás si v ní libuje?

Pohodnost může zabít

Dopravní nehoda, nemoc nebo kočka uvíznutá v nejrůznějších rourách nebo šachtách - to všechno jsou situace, kterým (většinou) nelze zabránit. Co však dokáže veterinární záchranářka Bidlovou rozčlít, jsou stovky koček popadaných z parapetů jenom proto, že majitelé jsou pohodlní dát si do oken sítě nebo mřížky. Kočka samozřejmě netrpí závratěmi, ale jednou zkrátka máchně po mouše, která letí kolem, ztratí rovnováhu a už padá ze šestého patra.

„Někteří majitelé jsou skutečně neuvěřitelně laxní,“ znechuceně konstatuje Ivana Bidlová-Janků. Pokud se už něco takové přihodí, že potřeba nechat zvíře ležet a rychle přivolat pomoc. Velikou chybu udělal majitel kočky, když ji odnesl zpátky a teprve pak volal záchranku. Kočka měla poškozenou páteř, prognóza nebyla dobrá. Dnes se lze už jen dohadovat, jestli bylo zranění tak závažné kvůli manipulaci majitelem, nebo zda ho způsobil vlastní pád.

Zuzana Trankovská ml.